

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

۱. م. شیرینی

۰۹ می ۲۰۱۷

به مناسبت هفتاد و دومین سالروز پیروزی بر فاشیسم

روز نهم ماه می سال جاری درست ۷۲ سال از روز اعلام پیروزی باشکوه خلق‌ها، ارتش سرخ، دسته‌های پارتیزان کشور بزرگ اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی تحت هدایت حزب بلشویکها به رهبری خردمندان یوسف ویساریونویچ ستالین بر طاعون فاشیسم سپری می‌شود. این پیروزی عظیم در جریان جنگ جهانی دوم که در اتحاد شوروی با عنوان جنگ کبیر میهنی از آن یاد می‌شود، در اثر قهرمانی‌ها و فداکاریهای خارق‌العاده صدها میلیون انسان، قبل از همه، خلق‌های اتحاد شوروی در جبهه‌ها و پشت جبهه‌ها، در میدان‌های کار و پیکار، با تحمل رنج‌ها و مشقت‌های خارج از تصور و به قیمت جان بیش از ۸۰ میلیون نفر انسان، از جمله آنها، بیش از ۲۷ میلیون نفر انسان شوروی، به ویژه بلشویکها، این عصاره‌ها و گل‌های سرسبد جامعه بشری و به بهای ویرانی‌های گسترده ده‌ها کشور جهان حاصل گردید.

در روز هشتم ماه می قوای ظفرمند ارتش سرخ و نیروهای خلقی اتحاد شوروی پس از چهار سال نبرد، ارتش ورماخت و رژیم هیتلری المان را به تسلیم بی‌قید و شرط وادار نمودند و متعاقب آن، دشمن غدار بشریت را در خانه خودش (در نورنبرگ) به پای میز محاکمه کشیدند و شماری از سران آنها را به سزای جنایات خارج از توصیف شان رسانیدند.

واضح است که در جریان جنگ جهانی دوم و جنگ کبیر میهنی اگر چه تقریباً هیچ خلق و ملت جهان از عواقب شدیداً ناگوار و تلخ آن در امان نماند، اما سنگین ترین تلفات انسانی و معنوی، اقتصادی و اجتماعی را خلق‌های اتحاد شوروی متحمل شدند.

امروز، در هنگامه برگزاری این پیروزی بزرگ در مقیاس جهانی، متأسفانه، کشور پیروزمند- اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی- پشتیبان و تکیه‌گاه اصلی صلح و امنیت جهانی از نقشه سیاسی جهان حذف گردیده است. واضح است، که نابودی خائنانه این کشور بزرگ، در اصل علت عمده و اساسی اوضاع فاجعه‌باری می‌باشد که در جهان امروز بیداد می‌کند. سالهاست که فاشیسم جهانی تحت بهانه جنگ با تروریسم، جنگ بی‌رحمانه‌ای را علیه بشریت جهان آغاز کرده است؛ به صغیر و کبیر می‌تازد؛ تر و خشک را می‌سوزاند؛ سیاست آنگلو ساکسونی «تفرقه بینداز و حکومت کن» را جایگزین دوستی و برادری خلقها نموده و بعد از تجزیه اتحاد شوروی، نظام مستعمراتی را در اشکال نو و کهنه آن احیاء و بازسازی کرده است. با این حال، خلق‌های اتحاد شوروی در شرایط

هلاکتبار کنونی به موجودیت خود ادامه می‌دهند و همچون گذشته پر افتخار خویش در راه تحقق صلح و امنیت جهانی، در دفاع از استقلال و آزادی کشورها و ملتها، برای تأمین حقوق حقه انسان و ایجاد جهانی عاری از ستم و بهره‌کشی، عاری از تبعیض و نابرابری‌های اجتماعی در صف مقدم، مبارزه می‌کنند.

امروز کمتر کسی در این واقعیت تردید دارد، که جنگ جهانی دوم یکی از بزرگترین تهاجمات سرمایه‌داری به بشریت و یکی از تلاش‌های آن برای نابودی جامعه عادلانه مستقر در یک ششم کره زمین- اتحاد شوروی بود. هدف از برافروختن آتش این جنگ خانمانسوز از میان برداشتن نظم جهانی جدیدی بود، که توسعه دیالکتیک تاریخ آن را ایجاب می‌کرد. اما، اگر چه در آن زمان، جنگ‌سالاران فاشیسم و حامیان و منادیان آن در سایه وجود اولین حاکمیت کارگری در تاریخ و مبارزات قهرمانانه خلق‌های اتحاد شوروی به تحمل شکست سخت و اوار گردیدند و کل بشریت از چنگال خونچکان آن نجات یافت، اما در سالهای اول آخرین دهه قرن گذشته میلادی کارگزاران «نوسازی گوربچوفی» تمامی ارزش‌های جامعه سوسیالیستی، دستاوردها و پیروزی‌های نسل‌های گذشته را نابود ساختند.

البته، در طول همه این چندین ده سال پس از پیروزی انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتوبر تلاش‌های بی‌حد و مرز فراوانی به منظور تحقیر و توهین به ایده‌آل‌های بشری، برای خوارداشت جامعه عادلانه سوسیالیستی، بازنویسی تاریخ به عمل آمد و این تلاش‌های مذبحخانه حتی در مدت قریب به سه دهه اخیر علیه کشور نابود شده اتحاد شوروی با شدت و حدت دیوانه‌واری در داخل و خارج از محدوده آن ادامه یافت. افزون بر این همه، هم اکنون نیز این حملات ارتجاع جهانی بر مبنای تضادهای آشتی‌ناپذیر بین طبقات متخاصم اجتماعی، به شکل مبارزه طبقاتی علیه کارگران و زحمتکشان، علیه محرومان و ستمدیدگان همچنان ادامه دارد. تبلیغاتی که در یکسری کشورهای غربی، در نهادهای دولتی آنها و از سوی برخی سیاست‌ورزان برای علامت مساوی قرار دادن بین کمونیسم و فاشیسم به راه افتاده، در واقع چیزی جز ترور تاریخ و ارزش‌های تاریخی، پایمال نمودن دستاوردهای بی‌نظیر سازندگی‌ها و سپاه‌نمائی سرداران و فرمانده کل قوای طرف ظفرمند این جنگ ویرانگرانه نیست. این در حالی است که ارتش سرخ و دسته‌های پارتیزان اتحاد شوروی نه فقط قاره اروپا را از اشغال فاشیسم آزاد کردند، حتی خطر طاعون فاشیسم را از کل جهان و سر ساکنان آن برداشتند.

در آستانه نهم ماه می، در روزهای منتهی به برگزاری این جشن باشکوه جهانی، یادآوری گوشه‌هایی از خدمات عظیم مردم جمهوری سوسیالیستی آذربایجان در روند جنگ کبیر میهنی و سهم آن در حصول این پیروزی بی‌جا نیست. خلق آذربایجان در ترکیب اتحاد شوروی به دفاع از میهن سوسیالیستی بزرگ خود به پا خاست و با تمام توان، فعالانه در جنگ علیه فاشیسم شرکت کرد. بیش از ۶۸۰ هزار نفر از فرزندان خلق آذربایجان، از جمله آنها، ۱۰ هزار تن از دختران این خلق به جبهه‌های نبرد علیه اشغالگران فاشیست شتافتند. در حدود نیمی از پیکارگران ضد فاشیست به خانه بازنگشتند. صدها نفر از سربازان آذربایجان به دریافت مدال و نشان افتخار مفتخر شدند. سینه دهها نفر آنها، از جمله، قهرمانان اسطوره‌ئی مثل مهدی حسین، هزی اسلانوف، اسرافیل محمداوف، اولین خلبان هواپیمای جنگی از قفقاز خالد محمدخاتوف، سرتیپ محمود آبیوف، میرزا ولی یف، محمد محمداوف، غفور محمداوف و بسیاری دیگر با مدال قهرمان اتحاد شوروی مزین گردید.

در پشت جبهه نیز خلق آذربایجان نقش تعیین‌کننده‌ای در راه غلبه بر فاشیسم ایفا نمود. نفتگران آذربایجان در سالهای جنگ تقریباً ۷۵ درصد نفت مورد نیاز اتحاد شوروی را تأمین کردند که خود این نیز اهمیت بسزائی در حصول پیروزی بر فاشیسم جهانی داشت.

افتخار آشنائی و مصاحبت با برخی از سربازان اعزامی از آذربایجان را داشتم. متأسفانه، شمار رزمندگان جان بدربرده از این جنگ هلاکتبار همه ساله کمتر و کمتر می‌شود. از میان آشنایان، پارتیزان خوش‌الحان خانم آنتونینا آودی‌اوا الکساندراونا (توسیا)، سربازان قهرمان گادیلزیان بوخاریف سلیمجان‌اویچ و باریس پاستریگایف ترتتیویچ در همین چند سال اخیر به جاودانگان پیوستند.

متانت و فروتنی، صلابت و سادگی کهنه سربازان ارتش سرخ و پارتیزان‌های شوروی شگفت‌انگیز است. همه آنها ساده زیستند و ساده درگذشتند. نه فخر فروش بودند و نه ادعائی داشتند. توسیا می‌گفت: «ما هیچ کار عجیب و غریبی نکردیم. ما فقط به دعوت دولت‌مان، رهبرمان برای دفاع از کشورمان پاسخ مثبت دادیم. برای حراست از مرزهای کشورمان و حفظ تمامیت آن به پا خاستیم و این وظیفه ما بود». در جواب این پرسش که چگونه از محله بی‌بی هیبت باکو تا منچوری، تا برلین ره پیمودی، جواب داد: «خیلی ساده. چرا تعجب می‌کنی؟ ایمان توأم با اراده، هر مانعی را از سر راه کنار می‌زند. سنگر به سنگر، جبهه به جبهه به منچوری رسیدیم؛ یک وقت دیدیم که به برلین رسیدیم. ما به حقانیت کار خود ایمان داشتیم؛ ما از میهن‌مان، از شرف‌مان دفاع می‌کردیم؛ ما برای نجات بشریت و دفاع از آن سلاح برگرفته بودیم نه برای جنگ. وقت‌هایی بود که سلاح بر دوش، میکروفن به دست می‌گرفتم. ترانه‌ها و سرودهای شورانگیز برای رزمندگان ایفا می‌کردم. جعبه کمکهای اولیه پزشکی نیز جزئی از تجهیزات نفری من بود...». شمع وجود او در آبان‌ماه [عقرب] سال گذشته خاموش شد.

یاد و خاطره عزیز همه رزمندگان علیه فاشیسم جهانی، همه آن انسان‌هایی که در راه صلح و امنیت عمومی از جان خود گذشتند یا سالم به خانه بازگشتند، گرامی باد!

هفتاد و دومین سالروز پیروزی باشکوه ارتش سرخ، خلق‌ها و دسته‌های پارتیزان کشور بزرگ اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی بر طاعون فاشیسم سرمایه‌داری در سیمای رژیم‌های فاشیستی آلمان، ایتالیا و جاپان به رهبری حزب بلشویکها تحت فرماندهی و هدایت ژنرال‌یسوس یوسف ویساریونویچ ستالین بر بشریت صلحدوست، آزادیخواه و عدالتجو، به ویژه، بر همه پیروان صدیق انترناسیونالیسم پرولتری جهان مبارک باد!

۱۸ اردیبهشت- ثور ۱۳۹۶